

# HORITZONS

CEDOC  
FONS  
VILADOT

PUBLICACIÓ ADHERIDA AL FRONT NACIONAL DE CATALUNYA

Núm. 7

Maig / Juny del 1946

Any II

## HI HA UN SECTOR QUE...

Al Front Nacional de Catalunya, cada dia se li integren nous sectors, que, dintre o fora del país, han entès que la renovació de les persones i els procediments en l'exercici polític, és peremptòria i imprescindible.

Però, el Front Nacional, que no és ni vol encara una formació massiva i definitivament articulada, que continua essent una porta oberta a tots els qui comparteixen un criteri de democràcia estricta i de patriotisme irrenunciable, defugint estridències i incompatibilitats carrinelones, sent una predilecció especial per un sector de gent que ha devingut, naturalment, reticent.

VOLDRIEM INTEGRAR, PREFERENTMENT, ELS QUI, HAVENT APORTAT A LA NOSTRA VIDA CIVIL UNA COL·LABORACIÓ HONRADA I GENEROSA, HAN SOFERT PERSECUCIÓ PER LA JUSTÍCIA INJUSTA DEL PERIODE ROIG, ADÉS, I DEL PERIODE FRANQUISTA, SUARA.

D'aquest sector, vexat, amargat i esbarriat per les nostres ciutats i viles, d'aquests digníssims ciutadans que compartiren càrrecs i exerciren funcions representatives, abans o dintre el període revolucionari,

sense embrutir-se, sense cometre immoralitats ni irregularitats en la seva gestió; sofriren, llavors, els dictaris, la desconfiança o el menysteniment dels «purs» anti-feixistes i, de vegades, la presó, en un i altre període.

Aquest sector que encapçalariem amb els noms gloriosos de CARLES RAHOLA, DOMÈNECH, LLUÍS ESCALER, Dr. VIVANCOS, afusellats per Franco, després d'haver mantingut, durant la revolta, una actuació d'oposició i aminorament als excessos dels «incontrolats», després d'haver afrontat durant el predomini anarco-comunista el risc que representava servir els valors democràtics de respecte a la vida i a la llibertat dels ciutadans, a base d'ajudar i intervenir a favor de les víctimes d'aquells excessos.

Per tots els veïnats trobeu bona gent, que ha sofert dany en els seus béns i en la pròpia persona, per causa de llur cívica honorabilitat; ciutadans amb un «palmarès» d'actes digníssims, de comportament exemplar, d'accions arriscades a favor i al servei de l'ideal democràtic de respecte i de llibertat; ciutadans conseqüentment desbordats per un i altre extremisme incivil; homes, profundament defraudats; homes,

## LA VETLLA DELS CONJURATS

La fosca nit tot ho ha adormit;  
 la vall, l'aigua profunda.  
 Entorn s'estan els cims vetllant;  
     el cel va fent la ronda.  
 Movent, movent va lentament  
     la munió lluidora  
     dels justos protectora.  
 Veniu, veniu: porteu, furtius,  
     enginyes amagadissos:  
 més forts que abans són els tirans  
     per fer-nos fonedissos.  
 Prudenta, prudents, més que valents,  
     la lluita és ben incerta.  
 Companys, companys, alerta!  
 Ben junts, com troncs en bosc espès,  
     servem nostres agravís:  
 ens farem forts en nostra fe  
     i en els records dels avis.  
 Sol! Surt ardit, llença la nit  
     i sa nissaga a fora!...  
 En nom de Déu, a fora!

(Trad. Joan MARAGALL)

que volem reincorporar a la vida pública, perquè el nostre país pugui recobrar una tònica normal de civilització; per que llur trajectòria és penyora de seny i d'ímpetu i de virtuts cíviques, enfront de l'arribisme i de la lleugeresa dels oportunistes, acomodaticis i desaprensius.

Pretenem l'incorporació d'aquesta aristocràcia de l'esperit i el cor, perquè són el

millor llevat i l'espill per la nova generació, escandalitzada, desmoralitzada i malavetada, per les consignes i conductes dels qui deturpen i envileixen, en un i altre camp, el regiment de la cosa pública.

Sabem i ens expliquem la retractació d'aquests ciutadans. Però, voldríem reincorporar-los a la política activa per un sanejament, de rehabilitació i d'evitació

## VICTORIA A FRANÇA I A ITALIA

Mentre el corc va acabant de rosegat el fil que sosté l'espasa de Damocles damunt la testa del règim franquista, constatem com els països, geogràficament més pròxims, consoliden o es disposen a con-

d'encara nous lamentables desbordaments.

Sàpighen, tots ells, que el Front els espera per a fer-ne l'eix, el nucli orientador, de les inquietuds de cada districte i de cada localitat.

Els demanem que s'imposin a si mateixos; que reaccionin de llur justificada decepció; que, per mal parats que n'hagin eixit, vulguin retornar encara a la palestra. No pot ésser que la bona gent es tanqui a casa seva; llavors els malvats s'apoderen del carter i la pròpia casa ens devé una presó; és necessari el retrobament, a la plaça, de la gent, que a través de les ocasions i les excitacions, no s'ha embrutat encara les mans i són, precisament, aquestes mans les que deuen recobrar les regnes de l'administració pública.

Llavors, la convivència serà un fet, la adhesió i col·laboració del poble serà franca i confiada, l'administració honrada, la política dignificada... i Catalunya prosseguirà el seu camí gloriós, la trajectòria que la mort de Prat de la Riba interrompia i que l'aparició de Francesc Macià podia significar.

Advoquem per una política elevada, una política d'ideals i no de baixes i egoístes apetències, dels qui utilitzen els ideals com a pretext.

solidaritzar la vida civil damunt les directrius que nosaltres compartim plenament.

A França, el poble s'ha pronunciat per una moderació revolucionària. No pas per a la reacció o per les velles patums demagògiques; ni menys pel centre híbrid o inoperant, sinó pels partits de la resistència i de la transformació social i espiritual, a base de moderació en els procediments. Fent eix de la immediata futura política un partit confessional, amb una espiritualitat i un idealisme evangèlic, del qual n'estan a cent llegües els catòlics oficials de casa nostra.

A Itàlia, el poble s'ha decidit per la República, una República administrada majorment per cristians socials. Tenim la seguretat que a les ments anquilosades del nostre país, això sonarà a incongruència: nosaltres, ho comprenem sincerament i ens sentim identificats amb els qui han sabut conciliar dues posicions, que només l'esperit de privilegi i explotació feia fins suara antitètiques. Una República amb la necessària flexibilitat per acollir, per afrontar i resoldre els problemes peremptoris que només una forma de govern, deseixida dels interessos creats i dels mecanismes tradicionals—tradicció de traïció als justíssims afanys populars o de saboteig dels mateixos a través de tots els temps—, pot viabilitzar.

Només la República a Itàlia pot donar una solució harmoniosa als problemes plurinacionals i pot actuar incisivament en la labor de desarrelar el feixisme i de reintegrar la massa treballadora a la confiança i adhesió a una obra governamental.

El problema general d'Europa

comprometre a la col·laboració governamental els grans moviments de masses, que d'un segle ençà han emergit a la vida civil en un pla d'oposició i de revolta latent; oi més excitats pel menyspreu i acorralament que el tripode reaccionari (contuberni militar-clerical-capitalista) apuntalant governs tirànics, periòdicament li ha infligit.

A aquesta integració popular en la labor governamental, el Front Nacional de Catalunya, hi ha advocat des d'un primer dia. Contra el parer dels pusil·lanims i dels misops, hem cregut sempre que el concurs del poble en actiu és viable, fructífer i positiu per tots conceptes. A través d'aquesta col·laboració persistent i renovadora, la bona gent anirà plaçant-se en la gestió administrativa i l'organisme estatal serà d'un rendiment molt superior en tots conceptes. Sobretot, es desinflaran els moviments perturbadors, discòls i quimèrics (intrinsecament revolucionaris), per manca de pretextos i raons òbvies. Quan el poble vegi clar que amb procediments legals i pacífics pot realitzar tots els seus propòsits, optarà naturalment per la legalitat i l'ordre. Les revoltes i llurs quadres s'han nodrit sempre pels decebutos, exasperats i postergats per la contextura governamental intransigent i repressiva, que els repel·lia injustament i sistemàticament.

Creiem, sincerament, en les noves fórmules de conciliació i de cordialitat civil a base d'una recíproca predisposició a la comprensió, a la proximitat i al diàleg entre tots els sectors de la població. Sabem que el poble majoritari serà sempre moderat i afanyós de justícia. Sabem que el poble reaccionarà sempre al costat de les ac-

## CORPUS DE SANG

CCXLVI Aniversari

COMMEMOREM LA PRIMERA REVOLTA QUE INICIAVA EL POBLE CATALÀ CONTRA L'ESPANYA CENTRALISTA, CONTRA EL PRUSSIANISME DE L'EXÈRCIT CASTELLÀ, QUE REITERADAMENT A TRAVERS DE L'HISTÒRIA -I ACTUALMENT AMB FRANCO AL DAVANT D'UNA MANERA CÍNICA- HA TREPITJAT LES NOSTRES LLIBERTATS.

EN EL DIA DE CORPUS DEL 1610 ELS SEGADORS S'ALÇAREN PER A DESLLIURAR ELS PATRIOTES INJUSTAMENT DETINGUTS -COM EN TENIM AVUI-, PER PROTESTAR ABUSOS DE LA SOLDADESCA -COM AVUI DE LA OFICIALITAT I DE LES DEMÉS FORCES REPRESSIVES- I PER A PROTESTAR DE LES EXANCIIONS I IMPOSTOS QUE S'IMPOSAVEN ALS CATALANS -COM AVUI- ETC.

AL DAVANT DEL MOVIMENT VA POSAR-S'HI EL CANONGE PAU CLARÍS AMB UNA FIDELITAT, INTEL·LIGÈNCIA I HEROISME QUE AVUI VOLDRIEM PER LES NOSTRES JERARQUIES ECLESIASTIQUES, CANONGES ALMENYS, JA QUE ELS BISBES SÓN FUNCIONARIS FORASTERS IMPOSATS PELS MINISTERIS DE MADRID.

-----

cions generoses, honrades, abnegades i cavalleresques, dels cavallers de l'idealitat.

El que cal acabar és la demagògia i l'escamoteig. El que suscita la prevenció i el refús o distanciació del poble és la murresca o la bandarreria, que es camuflava en règims, que pretenien ésser de llibertat.

El resultat de les eleccions d'Itàlia i França ens confirmen i esperonen en la resistència i combat per una nova estructura social i plurinacional d'Espanya.